

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. Момчилград, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело № 20235150100374 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени искове по чл.128 от КТ, по чл.222 от КТ и по чл.224 от КТ.

В исковата молба на Н. С. М. сЕГН-*****, предявена чрез адв.Красимир Б. от АК-Кърджали, против “Артекс България“ ЕООД, ЕИК-*****, гр.*****, бул. БЪЛГАРИЯ № 21 , се посочва, че ищцата в периода от 01.10.2007г. до 31.05.2023г. е работела в „Артекс България“ЕООД, на длъжност „шивачка“ по силата на трудов договор.

Ищцата заявява, че през месен май 2023 година е придобила правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, и поради това на 05.05.2023г. подадала Заявление с вх.№162 до работодателя с правно основание чл.32 8, ал.1 т.12 от КТ. Трудовото правоотношение е било прекратено на горепосоченото правно основание с издадена Заповед №228/31.05.2023г. Ищцата твърди, че заповедта е било е посочено да ѝ бъде изплатено обезщетение на основание **чл.224 ал.1 от КТ в размер на 451,50 лева**, както и **обезщетение на основание чл.222 ал.3 от КТ- брутно трудово възнаграждение за срок от шест месеца общо в размер на 6 396,18 лева.**

Заявява, че съгл. чл.128 от КТ, работодателят е длъжен в установените

срокове: да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд; да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа и да издава при поискване от работника или служителя извлечение от ведомостите за заплати за изплатените или неизплатените трудови възнаграждения и обезщетения. Ищцата посочва също така, че в тежест на работодателя е да докаже, че е изпълнил задължението си да плати трудово възнаграждение за иския период, а на работника, че е престарал труда си добросъвестно и според договореното. Твърди, че през целия период от време през който е била в трудови правоотношения с ответника е работила добросъвестно, честно и според договореното с работодателя.

Ищцата заявява, че до момента на подаване на исковата молба задълженията, описани по-горе не са й били изплатени от ответника, както и brutното трудово възнаграждение за месец май 2023 година.

Предвид горното моли съда да постанови решение, с което да се осъди ответника “Артекс България“ ЕООД, ЕИК- *****, гр.*****, бул.България № 2Б, да заплати на Н. С. М. с ЕГН-*****, сумата в общ размер на 7 913,71 лева, от която; сумата от 1 066,03 лева, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец май 2023 година; сумата в размер на 6 396,18 лева, представляваща обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ, и сумата в размер на 451,50 лева, представляваща обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Претендира да й бъдат присъдени сторените разноски за един адвокат в размер на 1200 лева. Моли на основание чл.242 ал.1 от ГПК да се допусне предварително изпълнение на съдебното решение. Представени са писмени доказателства, копие от Заповед №228/31.05.2023г., трудова книжка, адв.пълномощно.

В съдебно заседание, чрез адв.К. Б. от АК- Кърджали, поддържа исковата молба, така като е предявен, като същият прави искане за разглеждане на делото по реда на чл.238 и сл.от ГПК и постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, по изложените в съдебно заседание съображения.

Ответникът, редовно призован, в указания му от съда едномесечен срок по смисъла на чл.131 от ГПК не е депозирал писмен отговор, не се е явил, нито е изпратил представител в съдебно заседание, който да го представлява. Не на последно място не е сезирал съда с искане делото да се разгледа в негово отсъствие.

Съдът е счел, че са налице условията на чл. 238 ал. 1 вр. чл.239 ал.1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение, поради което е приключил съдебното дирене и е обявил делото за решаване.

След като съобрази исковата молба и представените с нея писмени доказателства, съдът направи следните фактически и правни изводи:

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, както и направеното искане, намира, че са налице процесуалните предпоставки по чл.238 и чл.239 ал.1 т.1 от ГПК, за постановяване на неприсъствено решение- тъй като на ответника са указани последиците от неподаване на писмен отговор, от неявяването му в съдебно заседание, без да е направено искане за разглеждане на делото в неговото отсъствие, и ищецът е направил искане за постановяване на неприсъствено решение.

Освен изложеното съдът приема, че са налице и предпоставките по чл.239 ал.1 т.2 от ГПК- искът е вероятно основателен с оглед на представените доказателства- трудова книжка на ищцата и Заповед №228/31.05.2023г./ в заповедта е посочено, трудовите правотношения се прекратяват на основание чл.328 ал.1 т.12 от КТ- по молба на работника във връзка с навършване на съответна възраст за пенсиониране; в заповедта е предвидено на ищцата да ѝ бъде изплатено обезщетение на основание **чл.224 ал.1 от КТ в размер на 451,50 лева**, както и **обезщетение на основание чл.222 ал.3 от КТ- брутно трудово възнаграждение за срок от шест месеца общо в размер на 6 396,18 лева.**

От трудовата книжка е видно, че страните са били в трудовоправни отношения в периода от 01.10.2007г. до 31.05.2023г. е работела в „Артекс България“ ЕООД, на длъжност „шивачка“ по силата на трудов договор- който договор е прекратен с посочената в предходното изречение Заповед.

Налице са процесуалните и материални предпоставки на чл. 239 ал. 1 т. 1 и т. 2 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение. На ответника са изпратени преписи от исковата молба и всички представени с нея писмени

доказателства. Съобразно правилата на ГПК, му е указан срок да депозира писмен отговор, който да съдържа становище по допустимостта и основателността на претенциите, предявени срещу него, указани са и последиците от неподаването на отговор и неявяването в съдебно заседание. Страната е редовно призована за открито съдебно заседание на адрес, посочен в исковата молба, като призовката и съобщенията са получени от съответни длъжностни лица на дружеството. Всички фактически обстоятелства, описани в исковата молба и представените с нея писмени доказателства, сочат на вероятна основателност на претенциите. Представените писмени доказателства-трудовата книжка на ищцата и Заповед за прекратяване на трудов договор № 228 от 31.05.2023г., са годни и относими към предмета на делото.

Същите сочат на извода, че към датата на завеждане на исковата молба ответникът не е изплатил ищеца дължимото ѝ трудово възнаграждение за месец май 2023г. в размер на 1 066,03 лева- като е задължение на работодателя да докаже, че е заплатил дължимото тр.възнаграждение, което не е сторено от последният. Споменатите по-горе писмени доказателства водят до извода, че ответникът дължи и сумата в общ размер на 451,50 лева, представляваща обезщетение по чл.224 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 8 дни през 2023г. Ответникът дължи и обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ в размер на brutното трудово възнаграждение за 6 месеца в обща размер на сумата от 6 396,18 лева.

Извършената преценка на доказателствата като годни, относими и значими за установяване на наведените с исковата молба факти и обстоятелства, налагат извода на съда за доказаност по основание и размер на претенциите на ищеца за заплащане на неизплатено трудово възнаграждение за претендирания период, както и размера на претендираната мораторна лихва за посочения по- горе период.

От изложеното по-горе се налага следния правен извод- исковата молба е основателна и ответното дружество дължи на ищцата заплащането на сумата в общ размер на 7 913,71 лева, от която; сума от 1 066,03 лева, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец май 2023 година; сумата в размер на 6 396,18 лева, представляваща обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ, и сумата в размер на 451,50 лева, представляваща

обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на предявяване на иска в съда- 21.07.2023г.

От събраните по делото доказателства- а именно, трудова книжка и акт за прекратяване на трудов договор, както и процесуалното поведение на ответника по чл.131 вр.чл.238 и сл. от ГПК, се установява по един категоричен начин обстоятелството, че между страните /ищеца и ответника/ са съществували трудовоправни отношения, по силата на които ответникът, като работодател е назначил ищеца на определена длъжност, /описана по-горе, със задължение за заплащане на уговорено трудово възнаграждение, при изпълнение на съответни трудови функции/. Последното означава, че между тях са възникнали правни отношения, изразяващи се в престация на труд и следващото се от това задължение за работодателя за заплащане на ежемесечно трудово възнаграждение. Така възникналите трудовоправни отношения са били прекратени със заповед на основание чл.328 ал.1 т.12 от КТ, и за работодателя са възникнали задължения да изплати съответни обезщетения- посочени по-горе, както и 1 работна заплата, които не са изпълнение. Със представените доказателства се установява вероятната основателност на иска.

Предвид на гореизложеното, съдът приема, че фактите, посочени във исковата молба и приложените към същата писмени доказателства, както и събраните във съдебно заседание доказателства, обосновават основателността на исковата претенция по чл.128 от КТ, по чл.222 ал.3 от КТ и по чл.224 от КТ, така, както е предявена.

При този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати направените от ищеца разноски по водене на делото, както следва; 1 200 лева- адвокатски хонорар. Ответникът също така следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда и държавна такса в размер на 326,55 лева.

На основание чл.242 ал.1 вр.ал.2 от ГПК ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдените парични суми за главници.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А “Артекс България“ ЕООД, ЕИК- ***,**

гр.*****, бул.България № 2Б, да заплати на Н. С. М.с ЕГН-*****, сумата в общ размер на 7 913,71 лева, от която; сума от 1 066,03 лева, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за месец май 2023 година; сума в размер на 6 396,18 лева, представляваща обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ, както и сума в размер на 451,50 лева, представляваща обезщетение по чл.224 ал.1 от КТ, ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА “Артекс България“ ЕООД, ЕИК- *****, да ЗАПЛАТИ на Н. С. М. с ЕГН-*****, сумата в размер на 1 200 лева-представляваща размерът на направените по делото разноски.

ОСЪЖДА “Артекс България“ ЕООД, ЕИК- ***** да ЗАПЛАТИ по сметка на съда държавна такса в размер на 326,55 лева.

На основание чл.242 ал.1 вр.ал.2 от ГПК ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдените парични суми за главници.

Решението е неприсъствено и не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____